

51. Μετά ημέρες ἦλθαν τινὲς διδασκάλοι εἰς τοῦ Ξάνθου τὸ σπίτιν, καὶ θέλοντας νὰ τοὺς φιλεύσῃ, λέγει τοῦ Αἰσώπου· «Ἄμε ἀγόρασέ μου τὸ εὐμορφύτερον φαγὶν ὅπου νὰ εὔρησ·» Ὁ δὲ Αἰσώπος ἐπῆγεν νὰ ψουνήσῃ καὶ μέσα του ἔλεγεν· «Ἐγὼ νὰ κάμω τὸν αὐθέντην μου νὰ πορεύεται φρόνιμα.»
- 5 Λοιπὸν ἀγόρασεν ὅλον γλῶσσαις χοίρινες καὶ ἐτοίμασέν τες καὶ ὅταν ἔβαλαν τραπέζιν καὶ ἐκάθισαν νὰ φᾶν, ἔφερον αὐτὸς τὲς γλῶσσαις τὲς χοίρινες ὀπτές. Καὶ ἀπῆς ἔφαγαν τὲς ὀπτές, ἐγύρεψαν καὶ ἄλλον φαγὶν.
52. Καὶ πάλιν ἔφερέν τως γλῶσσαις, καὶ οἱ διδασκάλοι ἐθαύμασαν καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Ξάνθον· «Ἔως πότε θέλεις νὰ μᾶς ταγίζῃς γλῶσσαις;» Τότες ὁ Ξάνθος ἔκραξεν τὸν Αἰσώπον μὲ μέγαλον θυμὸν καὶ λέγει του· «Δὲν ἔχεις, Αἰσώπε, ἄλλον φαγὶν νὰ μᾶς φέρῃς;» Ἀποκρίθην ὁ Αἰσώπος· «Ναί, εἶναι.»
- 10 Λέγει του ὁ αὐθέντης του· «Δὲν σοῦ ἐπαράγγειλα, τρισκατάρατε, νὰ μοῦ ἀγοράσῃς τὸ καλεώτερον φαγὶν;» Λέγει ὁ Αἰσώπος· «Πολλὰ σὲ εὐχαριστῶ, ὅπου μὲ μέμφεις παρόντων ἀνδρῶν φιλοσόφων. Εἶναι ἄλλον
- 15 τίποτες καλεώτερον εἰς τὸν κόσμον καὶ τιμιώτερον ἀπὸ τὲς γλῶσσαις; Ὅλη ἡ σοφία καὶ ἡ παιδείσις ἀπ’ αὐτὴν γίνεται· μετ’ αὐτὴν δίδεις, παίρνεις, ἐπαινᾷ σε, ἀγάπην σοῦ δείχνει· ἀπ’ αὐτὴν γίνονται τὰ τραγούδια καὶ οἱ γάμοι, κτίζονται κάστρη, πραγματεύονται οἱ ἄνθρωποι. Κοντολογία ὅλη ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων μετ’ αὐτὴν στέκεται· ἀπὸ τὴν γλῶσσαν καλεώτερον καὶ
- 20 ἀκριβώτερον πρᾶγμα δὲν εἶναι.» Ὅμως ὅταν ἤκουσαν οἱ διδασκάλοι τοὺς λόγους τοῦ Αἰσώπου, ἐπαίνεσάν τον ὅλοι καὶ τὸν διδάσκαλον ἐκατηγορήσαν.
54. Λέγει ὁ Ξάνθος· «Θέλω κάμειν τὸν δεῖπνον καὶ ἔμπροσθέν σας νὰ τοῦ συντύχω.» Καὶ πάλιν ἔκραξεν τὸν Αἰσώπον καὶ λέγει του· «Ἄμε νὰ ψωνήσῃς τὸ χειρότερον ψοῦνος καὶ τὸ ἀτυχώτερον.» Καὶ ὁ Αἰσώπος ἐπῆγεν πάλιν καὶ ἀγόρασεν γλῶσσαις καὶ ἔφερέν τες ἔμπροσθέν τως. Καὶ αὐτοί, ὅταν εἶδαν τὲς γλῶσσαις, ἐγέλασαν καὶ εἶπαν ἀναμεσόν τως· «Πάλιν χοίρινες γλῶσσαις τρώγουμεν.»
- 25
55. Ὁ δὲ Ξάνθος ἐπικράνθη, ὅταν τὲς εἶδεν, καὶ λέγει· «Τί εἶναι ἐτοῦτο, Αἰσώπε; Δὲν σοῦ εἶπα νὰ ψουνήσῃς τὸ χειρότερον φαγὶν;» Καὶ ὁ Αἰσώπος· «Καὶ τί ἄλλον εἶναι χειρότερον ἀπὸ τὲς γλῶσσαις; Ἡ γλῶσσα χαλᾷ κάστρη, ἀπολλεῖ ἀνθρώπους, λαλεῖ ψεύματα, βλασφημεῖ, ὁμώνει· ἀπ’ αὐτὴν χάνονται βασιλεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων κινδυνεύει, διότις εἶναι γεμάτη ἀμαρτήματα.» Αὐτὰ ἔλεγεν ὁ Αἰσώπος, καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς διδασκάλους λέγει πρὸς τὸν Ξάνθον· «Ἄν ἐσὺ θέλῃς συνορίζεσαι τὰ καμώματα αὐτονοῦ,
- 30

- 35 ποτέ δὲν θέλεις κακιώσει, διότι κατὰ ποῦ εἶναι ἡ πρόσοψή του εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ του καὶ ἡ καρδιά του.» Λέγει ὁ Αἴσωπος πρὸς αὐτόν· «Ἐσὺ θαρρεῖς, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ὁ αὐθέντης μου ἀκούει πᾶσα ἐπίβουλον ἄνθρωπον καὶ παρακινᾷς αὐθέντην νὰ ἐχθρευτῇ τὸν σκλάβον του.»

Μανόλης Παπαθωμόπουλος (επιμ.), *Πέντε δημῶδεις μεταφράσεις του Βίου του Αἰσώπου*, Παπαδήμας, Αθήνα 1999.